

Menighederne i Frue Sogn, ved Garnisons, Bremerholms, Citadellet Frederikshavns og andre Kirker burde have Indflydelse paa, hvem der bliver Præst, og jeg skulde tro, at en Revision af Menighedsraadsloven vilde føre til, at vi fik dette gennemført, og at Resultatet blev, at de paagældende Sognemenigheder kan afgøre, hvorvidt de vil ind under den foreslaaede Ordning.

Jeg vil gerne understrege, at det, der her er Tale om, er en Konflikt mellem en Sognemenighed og en Biskop, og Spørgsmaalet er, hvem man skal hjælpe til at faa sin Ret. Gennem Lovforslaget har man søgt at løse Konflikten saaledes, at Sognemenigheden faar sin Ret, og at der vises Hensynsfuldhed mod Biskopperne. De Herrer, som stemmer mod Lovforslaget, vil blandt andet faa Ansaret for, at det maaske bliver umuligt at vise den Hensynsfuldhed mod Biskopperne, som man har villet vise gennem Lovforslaget.

Dahl: Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i den Betragtning, at Løsningen af store, indgribende Spørgsmaal skal vente, indtil vi faar en ny Rigsdag valgt efter den nye Grundlovs og Valglovs Regler, og jeg kan ikke tænke mig, at det Spørgsmaal, som vi her behandler, og som ganske sikkert hører ind under Betegnelsen indgribende Spørgsmaal, vilde være kommet til at foreligge for denne Rigsdag, hvis det ikke var fremkaldt af et bestemt foreliggende Tilfælde. Alle i dette Ting er ogsaa enige om, at det bestemte, foreliggende Tilfælde skal afgøres paa den i Lovforslaget angivne Maade. Der kan være smaa Uoverensstemmelser i det enkelte, men i Hovedspørgsmaalet er vi enige. Derimod brister Enigheden paa det Punkt, hvor Spørgsmaalet er, om Lovgivningen kun skal tage Hensyn til Tilfældet i Vaalse, eller den skal have en almindelig Karakter.

Naar mit Parti har tiltraadt og holder fast paa Ministerens Opfattelse, er det af to Grunde, dels fordi vi anser det for uheldigt at komme ind paa en Lovgivning for et saadant specielt Tilfælde, idet man kan antage, at man om kort Tid kunde komme til at staa overfor et andet Tilfælde i et andet Stift, og saa skulde Lovgivningsmagten beskæftige sig med Spørgsmaalet igen, dels fordi den af Ministeren foreslaaede Ordning har faaet de syv Biskoppers Tilslutning. Dette vejer ikke saa lidt for mit Vedkommende.

Jeg hørte forleden Dag, hvorledes det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds i Begyndelsen af sin Tale meget stærkt understregede det biskoppelige Embedes Betydning gennem en historisk Udvikling af dette Embedes Forhold og Stilling. Men da det ærede Medlem saa kom til den Stilling, som det biskoppelige Embedes nuværende Indehavere havde taget, reducerede han de 7 nuværende Indehavere af det biskoppelige Embede temmelig betydeligt. Han udtalte, at de havde ladet sig besnære — Ordet var ganske vist ikke saadant ... (J. C. Christensen: Nej!) — men at de havde ladet sig paavirke af den højtaerede Ministers Fremstilling af, at det kun drejede sig om et lille Lovforslag, og at de ikke ret havde set den omfattende Betydning, som Lovforslaget har. Det er jo Betragtninger, som man kan gøre gældende, naar man staa overfor en enkelt Person, som maaske uventet bliver stillet overfor en bestemt Sag. Men denne bestemte Sag om at løse en kirkelig Konflikt, som er opkommet herhjemme, har jo staaet paa Dagsordenen i flere Aar; naturligvis har den atter og atter beskæftiget Biskoppernes Tanker, og de har søgt at finde en Løsning deraf; og det er jo 7 Biskopper, der har været enige om at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det vejer, som sagt, noget for mig, at alle Indehaverne af biskoppelige Embeder for Øjeblikket har anbefalet det, altsaa ikke anbefalet at give Lovforslaget en saa speciel Karakter, at det kun skulde gælde for Vaalse, men anbefalet, at det skulde gælde for hele Landet.

Jeg synes nu i øvrigt ogsaa, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds ikke skulde reducere de 7 Biskoppers Mening til saa lidt, som han har gjort — i Realiteten blev han jo støttet i denne Opfattelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) —, thi saa vidt jeg ved, er alle 7 Biskopper med Undtagelse af een blevet udnævnt dels af Højreregeringer, dels af Venstregeringer. Det vilde jo være dels at give disse Biskopper et testimonium paupertatis, som jeg ikke vil være med til at give dem, dels at sige om de Højre- og Venstregeringer, som har udnævnt dem, at de har været meget uheldige med disse Udnævnelser, naar Biskopperne paa et saa betydningsfuldt Punkt som det nærværende skulde have taget saa meget fejl af, hvad der bedst tjente aandelig og religiøs Frihed herhjemme.